

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdi-Vásárhely, 1901. június 18.

Csütörtök.

XX. évfolyam 46. szám.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, úgy az előfizetési és hirdetési pénzek ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petisórért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények s nyiltterek díja előre fizetendő.

A mi a mienk.

Kézdivásárhely, 1901. június 12

Vasárnap délután volt a kézdivásárhelyi önkéntes tűzoltóegyesület közgyűlése. A főparancsnok, kinek az egyesület történetében elvülhetetlen érdemei vannak — lemondott. Helyét új főparancsnok foglalta el. Nehány tisztviselő megvált eddigi tisztétől. Ezek helyett is újak választottak. Titkári, pénztári, ellenőrzési jelentések bemutatottak, jóváhagyottak. Szóval: a közgyűlés abban a mederben folyt le, a melyben az ily közgyűlések kilenczvenkilenc századrésze szokott lefolyni.

Mi pedig ettől a közgyűléstől a századik részt vártuk. Igazi megújodást reméltünk az önkéntes tűzoltóegyesület életében. Hiszen tisztviselői kar és tagok, egymás tekintetét elkerülő röstelkedéssel ismerik el, hogy csaknem egy évtized óta ez az egyesület nem él, csak teng. Az intézmény fejlesztésére, előbbvitelére sok év óta semmi sem történt. Nemcsak. De a bomlásnak már is jelei mutatkoznak. És ezek oly szomorú igazságok, a miket még csak eltitkolni sem lehet.

Nos, hát ne is akarjuk eltitkolni. Valóban ez az intézmény szenved. Régóta szenved. És nem csak nálunk, de nagy Magyarországnak igen-igen sok városában szenved. Mindenütt, hol a humán célokat csak egy-két ember lelkesedése és nem az egyetemes társadalom, karolja fel. Megmagyarázhatatlan az a rettenetes érzéketlenség, az a bántó közöny, a mivel a nagy közönség zöme ez intézménnyel szemben viseltetik.

Mit várunk egy intézménytől? Azt, hogy az a közjóra alkottassék. Azt, hogy édes mindnyájunk érdeke fűződjék hozzá. Azt, hogy, mint emberi alkotás, magán hordozza az életet átfinomító, megnevelítő eszmék karakterét.

Itt van a tűzoltó intézmény. Épült, valaha intézmény nemesebb alapon, mint ez, melynél az emberi lélek, mintegy szárnyakon emelkedik ki az egyéni érdek szűk korlátai közül? Van-e tér, hol az embernek úgy keze ügyébe esnék a közjóra irányuló munkásság, mint itt? Ez az intézmény minden igénytelensége mellett is egy hatalmas gondolat inkarnációja. Annak, hogy az ember, mint a társadalom tagja, oly mértékben szerezhethet értéket a maga életének, a mily mértékben azt a mások javára is törekszik áldozni.

Ki állott valaha ez intézmény szolgálatába csak azért, hogy a maga vagyonának biztonságát védje? Hiszen arra nem szükséges egyesületi kötelékbe lépni. De elemi erővel hajtottá társulásra a társadalom tagjait az a fölfogás, hogy a közromlásból minden egyénre óriási anyagi és erkölcsi kár háramlik. És még nagyobb erő az a mi kell, hogy mindnyájunkat ez üdvös célú intézmény fölkarolására ösztönözzön: az emberbaráti érzés, mely ép oly fájdalmasan jajdul fel a mások pusztulásán, mint a saját veszteségén. Így lesz ez az intézmény azzá, a mivé lennie kell: az önfeláldozásban megdicsőülő, szent emberszeretetet alkotásává!

És mit láttok? A társadalom nagyrészét mindenfelé hiúleg hagyja ez az üdvös intézmény. Beburkolozunk mindennapi, kiesinyes érdekeink kopottas köpenyébe és a hangosan zörgető közszükségget elrugjuk küszöbünkről. Szükkeblűek vagyunk s ridegen zárkózunk el a nagy emberi célok elől. Meg nem halljuk az intést addig, míg az vészkiáltással nem növekedik. Nem figyelünk a jó tettekre hívó esengettyűszóra; vigyázzunk! ne hogy félrevert harangok lázas riadalma rázzon fel gondtalan álmainkból!

Ti hozzátok beszéltek véreim, édes székely véreim! Azt láttam, hogy a titeket is megmérgezte a mai napság oly divatos közöny. Azt láttam, hogy a derék székely kisváros társadalmának ép az a része tartja távol magát ettől a szent ügytől, melyet a gondviselés az erkölcsi erőnél nem kisebb anyagi erővel is megáldott. Vagy csak azért van ez, mert ez az intézmény a miénk? Ittis be kell teljesülnie annak a szomorú végzetnek, mely rajtunk valóságos istenverése, hogy egy intézmény évekig viv haláltusát csak azért, mert a miénk? Nem épen az volna az örök erkölcsi törvény, hogy még, ha tán fogyatékos volna is, életre keljen, izmosodjék, emelkedjék, mert a miénk, a mi együttes alkotásunk?

Jó lesz azt megfontolni! Nagy Magyarország egyetlen városának társadalmának sincs annyira magára utalva, mint a miénk. A mi kis székely társadalmunk, mely soha kegyet nem hajhászott, mely mindig büszke volt önállóságára, épen e tulajdonságai miatt nem számíthat másra, csak önmagára. De nincs is szükségünk idegen segílyre. Egy társadalom csak akkor életképes, ha önmagából fejti ki azokat az erőket, melyekkel intézményeit biztosítani tudja.

Ehhez van erőnk. Csak akarnunk kell. A közjó érdekében, az emberszeretet szent nevében kérlek titeket, kiknek erkölcsi, anyagilag egyaránt módotokban áll csatlakozástokkal a mi tűzoltó intézményünk fennállását, virágzását biztosítani, ne késsetek! Ne várjatok addig, míg egy váratlanul kitörő vész lángtergebe ontja házaikat, mikor füsttől gomok, kormos falak, hamuba vészett vagyonotok fogja fejetekre kiáltani az el nem némitható vádat, hogy egykor polgári és emberi kötelességeket elmulasztottátok!...

Szabó Jenő.

Képviselő-jelölés. A bereczki választókerület szabadelpártja f. hó 10-én népes gyűlést tartott, Finta János pártelnök vezetése alatt. A gyűlés célja az volt, hogy a közeledő választási ciklusra képviselőt jelöljenek. Finta János pártelnök bevezető beszéde után Szini Albert gyógyszerész állott föl szólásra s méltatva Dr. Neumann Ármint eddigi képviselő érdemeit: melegen ajánlotta, hogy Bereczk részéről jövőre is ajánlják föl Neumannnak a mandátumot. A pártgyűlés nagy többséggel erre elhatározta, hogy Neumannnak ismét felajánlják a képviselőiséget s Széll Kálmán miniszterelnöknek megleghangu üdvözlő sürgényt küldöttek.

Ugyane gyűlésen a választók egy kis töredéke Fejér Károly, kézdivásárhelyi kir. járásbíró jelöltisége mellett foglalt állást.

EGYESÜLETI ÉLET.

A kézdivásárhelyi önk. tűzoltóegyesület közgyűléséből.

Népes és érdekes közgyűlést tartott jun. 9-én d. u. 2 órakor a tanácsház nagytermében önk. tűzoltó egyesületünk. A közgyűlést Nagy Károly alparancsnok vezette és nyitotta meg a következő szép beszéddel:

„Tisztelt közgyűlés!

Kedves bajtársak!

A szeretet alkotta e nagy világot és ezen örök erő tartja fenn népek és nemzetek életét. E földi élet örömeit, boldogságait a szeretet nyújtja és ez tesz képessé a munkára, ez lelkesít, ha csüggedünk, új erőt kölcsönöz, ha kifáradunk. A családi édes otthon az a pont, honnan ered a szeretet. Az atya és anya gyermekében, a gyermekek a szülőben összpontosítják s innen hat ki a társadalomra, embertársakra.

A kik e szent érzelmekkel csak saját családi körükre terjednek ki s nem törődnek azzal, hogy mást is boldogítani, segíteni kell: azok szeretete csak olyan, mint az árnyék, mely csak addig tart míg az illető él s vele együtt az örök enyészet semmisíti meg. De a kik úgy éltek, hogy ez összetartó erővel: a szeretettel másokat is láncoltak magukhoz és lelkük egész erejével azon munkáltak, hogy ne csak ők, hanem embertársaik is megelégedettek, boldogok legyenek: azok nem hálnak meg soha, hanem emléküket a szeretet szent fényében örökké él és buzdít jó példájával másokat.

Ma-holnap 25 éve annak, hogy K.-Vásárhely város lelkes ifjusága a szeretet által vezéreltetve e jelmondat alatt egyesült: „Mindnyájan egyért, egy mindnyájunkért”.

E város polgárainak élet és vagyon biztonsága örül szerződöttünk. Fogadást téve, hogy minden elem kitörésekor együttes erővel, szakértelemmel, buzgósággal igyekezzünk segíteni a szerencsétlenség által sújtott egyéneket, nemcsak itt e városban, hanem a vidéken is.

Hosszu idő telt el, gazdag változattal. De azért még élünk! Az Isteni erő egyesített bennünket és az tart fenn ma is. E szent eszmének hódolva gyűltünk össze most is, hogy a mult hiányait orvosolva egy jobb jövőt alkossunk.

Az egyesület jegyzőkönyvei hiven megőrkíték emlékét azon derék férfiaknak, kik egyesületünk életét vezérelték, azért tettek és áldoztak. Azokat e helyen méltányolni ezuttal nem célozom, de még sem hallgathatom el, ama sajnos és mindnyájunkra leverő hatású körülményt, hogy a mai közgyűlést nem a mi szeretett főparancsnokunk ifj. Kovács Dániel vezeti, kit beteges állapota tart vissza s e miatt főparancsnoki tisztéről is lemondott. Hogy mi volt ő nekünk, mit tett egyesületünkért a 25 év leforgása alatt, mindnyájan tudjuk s az elismerés és hála pálmá ágával sietünk felé forró köszönetet mondva azért, hogy szíve egész szeretetével a miénk volt és a megpróbáltatások ezer hulláma között is átvészelve gazdag felszerelést, testvéri zászlót adott kezünkbe, hogy tovább küzdjünk, harczzoljunk a nemes és szent ügyért.

Ide seregelden tehát mindenki, ki szívében nemesen érző székelyvért hordoz, kinek lelkében a faji és testvéri szeretet vesta-tüze ég és férfi büszkeség-

gel mutassa meg, hogy nem csak önmagát, hanem városát és ennek polgárait igaz testvéreként szereti a megőrteni képes jelszavunkat: „Mindnyájan egyért s egy mindnyájunkért”.

A tüzrendészet hiányos volta miatt virágzó városok pusztultak el, milliókat érő vagyon semmisült meg s hány dus gazdag jutott koldusbotra.

A tüzoltóság egy hadsereg, mely önként egyesült arra, hogy magának megszerezze azt a technikai képességet, erőt és szakértelmet, melynek segítségével felebarátja életét s vagyonát a bőséggel szemben megvédi.

Önként, minden kényszer nélkül, semmi hálát nem várva becsülettel kötelezte magát arra, hogy megszerzi magának amaz ismeretet, képességet, melyel szerencsétlen polgártársa helyzetén, szomorú sorsán segíthet és ezen szakismeretét a vész idején kitartással érvényesíti. A mai érekliségben, mily szép, mily magasztos ilyen emberek csoportját látni s rájuk olvasni, hogy ők a szeretet, a becsülés emberei!

A kézdívársárhelyi önkéntes tüzoltó egyesület gazdasági hivatása tudatában nem riad vissza a közönytől, mely mint vészmadár kíséri, nem a gyűlölet, melyet a gyenge elméjük hangoztatnak hanem ezután is küzd, fáradozik és áldoz. Hálával és elismeréssel adóz a nemes város előjáróságának, egyes testületeknek és polgároknak, kik hazafiai melegszeretettel támogatták. Elismeréssel adóz azon bajtársaknak, kik működésükkel hasznos szolgálatot tettek az egyesületnek.

Örömmel látom és tapasztalom, hogy egyesületünk tagjai egyen-egyen szívükön viselik a tüzoltó egyesület életét és korszerű fejlődését. Midőn e helyről, mint szeretett főparancsnokunk helyettese, a buzgóságot és kitartást meleg elismeréssel és köszönetem fejezem ki, egyesületünk életére Isten áldását kérve, a kézdívársárhelyi önkéntes tüzoltó egyesület mai közgyűlését megnyitottnak nyilvánítom.

A közgyűlés ezen eszmegazdag elnöki megnyitót lelkes éljenzéssel fogadta s azt jegyzőkönyvre iktatni határozta s alparancsnokot a közgyűlés tovább vezetésére s Biró Sándor polg. isk. tanárt a közgyűlés jegyzőkönyvének főlvetelére fölkérte.

(Folytatása következik.)

Háromszék vármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Jun. 7-én tartotta meg Háromszék vármegye közigazgatási bizottsága rendes havi ülését Pótsa

József v. b. t. t., főispán elnöklete alatt. Főispán a jelenvolt bizottsági tagokat üdvözölve, bejelentette, hogy Kelemen Lajos tisztii ügyész és Vajna István bizottsági tagok hivatalos kiküldetésben vannak, s így az ülésen részt nem vehetnek.

Közigazgatás.

Szent-Iványi Miklós alispán a vármegyei közigazgatás május havi menetéről jelentését a következőkben terjesztette elő: Damokos Benedek megyei írnok 3 napi és Andrási Albert közigazgatási gyakornok 14 napi szabadságidőt élveztek.

Iktatásra érkezett 2265 ügydarab.

Egy éves utlevél kieszközöltetett 200 drb, 15 napos utazási igazolvány kiadott 122 drb.

A vármegyei pénztárnak és az összesített gyámpénztárnak vizsgálatairól felvett jegyzőkönyvet és leleteket ezen ülés folyamán mutatta be az alispán.

A közrend és csendháborításért, valamint az éjjeli őrség elhanyagolásáért, a csendőrség által bejelentett egyének részben elzárással, részben pénzbírsággal voltak büntetve.

Gyámügyek.

Séra Tamás árvaszéki elnök jelentése szerint április végén az árvák létszáma volt 12903, május hóban gyámság alá helyezett 94, összesen 12997 személy.

Ügyforgalom április hóról elintézetlen áthozott 438, május hóban iktatásra érkezett 956, összesen 1394 ügydarab. Ebből elintézetett 1155, június hóra elintézetlen áthozott 239 ügydarab.

Adóügyek, pénzügy.

Tusa Gyula pénzügyigazgató havi jelentése szerint az összes ágazatokban a csatolt kimutatás szerint május havában befolyt 240769 kor. 54 fl., a megelőző évi hasonhavinál 20668 kor. 85 fillérrel kevesebb.

Egyenesadóból befolyt 69118 kor. 99 fillér, hátralék: 321,335 korona 88 fillér.

Haddij befizetés 242 kor., a múlt évi hasonhavinál több 130 kor., hátralék ezen ágazatban 2700 korona.

Május havában 9 mezőgazdasági szeszfőzde üzemelt beszüntette, a felülvizsgálat mind a 26 szeszfőzdeben megtartott.

Fogházügy, közbiztonság.

Stocker Antal, kir. ügyész jelentése szerint a kézdívársárhelyi kir. törvényszéki, valamint a vármegye területén lévő kir. járásbírói fogházakban 1901. május hó utolsó napján levolt tartóztatva 45 elítélt, 9 vizsgálati, összesen 54, ezekből 42 férfi, 12 nő.

Időközben még 71 egyén volt letartóztatva.

Rabélelmezésre kiadott 314 korona 13 fillér.

Az élelmezés ellen panasz nem emeltetett.

A letartóztatottak egészségi állapota általában jó volt.

Bűnvádi feljelentés a hó folyamán beérkezett 46.

Súlyosabb bűneset nem merült fel.

Törvényszéki boncolás 3 esetben volt.

Közügyek.

Csánki Gyula kir. tanfelügyelő jelentését lapunk közlebbi számában ismertetjük.

(Folytatása következik.)

Színház.

Kézdívársárhely, jun. 12.

Junius 8-án „Szulamith“, ez a behízelgő, kellemes zenéjű operett, vasárnap a „Suhancot“, Konti ölének, változatos, dallamokban dúso operettjét adta elő a Tiszayné színtársulata. Amabban Szirmay Olga, emebben Kaposi Józsa képeztek a vonzó központot, igazi művészi rutinall játsztak s bájos dalaikkal egészen meghódították a nagyszámú hallgatóságot. Junius 10-én utolsó előadásul Gárdonyi kedves falusi története: „A bor“ került színre. Nem egy kerekded színművel, csak egy vidám, ötletes életképpel van dolgunk, melynek nem épen gazdag tartalma mellett kiváló értéket kölcsönöz mégis az a természetes közvetlenség, üde báj és magyaros jellegzetesség, mely minden alakját oly kedvesen dominálja. E darab hőse: Nádas volt, ki Gőre Gábor ismeretes alakját kitűnően maszkírozva, felsőes humorral, sok természetességgel alakította. Dalait, koplóit sokszorosan megújraza a színházat zsúfolásig megtöltött közönség s ez egyszermind elismerése volt Nádas nemes kitűnő művészi alakító képességének, de azon kiváló műérkének is, melylyel a társulat előadásait oly gaz-

T Á R G Z A.

Égi háboru.

— Rajz. —

Írta: Czirmay Zoltán.

Sűrű fekete felhők nyomulnak felfelé a déli láthatárról. A nyomasztó hőség elbagyaszt, a restelkedés erőt vesz rajtam. Ma nehéz idő lesz, gondolom magamban, s ablakomhoz megyek, hogy lássam, mint készülnek harcra a legerősebb, legrettegetesebb hatalmak: az ég harcászai. De imo, nemesak délről, kelet és nyugati irányból is fekete felhők törnek elő, terjesztik szét hatalmas szárnyaikat. . . . Megmozdultak az ég minden hatalmai. Jaj, ha összesapnák fejünk felett. Jaj nekünk ha a hatalmas Istennek világosságából készült öltönye fekete gyászruhává, s lágy szellőkben susogó édes hangja félelmes dörgéssé változik! . . . Megöl a félelem, elveszünk mi törpék, erőtlének.

Már megjelentek a harc előhírnökei, a szelek. Meghajlik előttük az erdők büszke tölgye is, egész testében megremeg. A virágzó gabonafők egymásra borulnak. Reszketőnül keres oltalmat a megijedett, mint mikor a bánatnak embere felebarátjánál keres vigasztalást. Megesalódik és még inkább remeg, még nagyobb lesz bánata. . . .

Ha! . . . mint zug minden tábor, hogy morognak a sötét seregek. Már láttam haragtól égő szemük tüzének villámlásait, a mint fekete arczukat jobban és jobban megvilágítva, vakítóvá lesznek. Már összecsaptak, már ordít a vad tömeg. . . . Egymást üzi a rettentő sereg.

De níl hiszen ölelkeznek. . . . Jézusom! Egymást ölelve boesátnak egymásra pusztító tüzet. . . . Mintha már láttam volna valamikor ilyent az emberek közt is. . . . Kezem önkénytelenül elfedi szememet; hanem ez erős tűz fénye vakít.

Mily iszonyu esattanás! . . . „Ne szállj perbe én velem, óh én édes Istenem! — Nagy jégszemek pattognak vissza ablakomról esőcseppekkel vagyülve, mintha az ég könnyeivel akarná mosogatni a gyenge növényeknek jégütéstől kapott égő sebhelyeit. Minden elvész, ha az Ur csendet nem parancsol a vad harcászoknak.

De Ó jó, Ó szent irgalmas. Ime, megjelent. Most nem lágy, onyhe szellők, de erős, hatalmas szólnak szárnyain. A sötét tömeg sietve szétoszol, morogva, mint a vérre szomjas telhetetlen sereg. Meg-megvillan még nagy haragjának tüze, még dörög egyet-egyet, de a fény mind erőtlenebb lesz, esattanás se hallszik, csak bugó moraj a nagy messzeségből, melyre itt a kis madarak esiesérgése felel az erő tehetetlenségét gunyoló vidám énekekkel.

Én is elhagyom szobámat, hogy élvezzem a balzsamos levegőt, az illatot, melyet megszabadulásuk felett való örömmükben a szép virágok most kétszeres mértékben ontanak. Óh milyen szép most az ég, milyen barátságos, szelid az arca: . . .

Lássam, hol van a kis madárpár fészke, melyben derült, szép napokban anynyit gyönyörködtem? . . . Oh mily borzasztó! . . . Letörte a vihar azt az ágat, melyen a fészkek állott, s a kis madárkák oly busan, fájón énekelnek. Szomoruan repdesnek ide s tova, keresik hajlékukat. Az egyik im, megtalálta. Kiránt belőle egy szalmaszálat és egy más ágra helyezi. Párja is követi a példát, s így a derült időben újra építik fészkeiket. Az elhagyott dalt újra kezdik, a nagy veszteség nem némitotta őket el.

A fészkek elpusztult, kis tojásaik összetörték, de szárnyuk, s szép hangjuk megmaradt. . . . Nekem eszembe jut ismét a nagy vihar, s megboradok.

Ne, óh ne gunyoljatok ki, hogy én félek a villámlástól, reszketek az ég haragos dörgésének halatán. . . . Óh az elemek harca, az rettenetes! A földi harcnak is sok, sok áldozatja van, hát mennyit rombolhat az égi harc, ha tüze e földre alákerül! . . .

De az ég haragja nem Isten haragja. Az Isten nem harcol, nem haragszik soha. Az Ó arca nem az elborult, hanem a mosolygó, kéklő ég. Öltönye az áldó világosság, nem a mogorva, sötét fellegek. Szolgái a szelek, paripái a szélnek szárnyai. Hangja nem iszonyú dörgés, csattogás, hanem a lágy enyhe szellők édesen suttogó hangjai. . . . Így vagy Te óh nagy Isten! az ég királya, nekem s minden érző lénynek Istenem! Mikor égi táboraid harcát láttam remegtem félelemben hang se jött ajkaimra és most imádkozom. . . . „Legyen az Urnak dicsőség mindörökké!“. . . . „Örvendezem én az Urban“ . . .

A multkor egyik faluban a villám lesújtott és egy édes anyát, ki a mezőn dolgozott, fiával együtt megölt. A férj talála meg szeretteinek hideg tetemeit, s rájuk borulva oly keservesen zokogott. . . . „Én Istenem, én Istenem! miért vertél meg így engemet?“ . . .

A temetésen nagyon szép idő volt. Az ég oly jóságosan tekintett alá a sötét koporsóra, s a sirra ültetett virágokat és a mezők terményeit langy esővel öntözgette meg. . . .

Az elemek harcából abban a családban nagy fájdalom támadt, s csak az Isten jósága enyhíthető a megsebzett szívek fájdalmait. . . .

dag sikerrel vezette és rendezte. Nádasin kívül Thury Elemér és Csige Böske, ez a kitűnő művészpár bilincselte le pompás alakításával a közönséget a Szirmai Olga, (Teréz) Miklóssy Ilonka (Rozália) Szilágyi (Durbints sógor) s az összes szereplők mind-mind kivétel nélkül teljes animóval játszták meg, szerepeiket, sok elismerést, tapost aratván a közönségtől, mely mélyen sajnálja a társulat korai távozását. Általában szólva a bemutatott 12 előadásról, teljes készséggel konstatáljuk, hogy Tiszayné és Pécs város büszke lehet e szintársulatra. Az összes előadások a szó szoros értelmében magas művészi nivón állottak, a mi csak természetes olyan társulatnál, melynek tagjai mindnyájan kiváló intelligenciával, fejlett művészi érzékekkel, magasfokú ambícióval vannak felruházva s oly előkelő művezetőjük van, mint. Nádas, ez a sokoldalú képzettséggel bíró, intelligens színész.

A kitűnő társulat f. hó 11-én 2-havi szünetidőre szétoszlott. Hozza vissza Isten mihamarább a Székelyföldre.

(a-y)

Tanügy.

Évzáró vizsgálatok.

A kézdivásárhelyi kantai róm. kath. gymnasiumban 1900—1901. ik. iskolai év végén tartandó nyilvános vizsgálatok sorrendje. Junius 18-án d. e. 8 óráig vallástant mind a hatosztályban. Junius 19-én d. e. 8 óráig a VI. osztályban magyar, német és latinnyelv; az I. osztályban természetrajz, számtan és rajz. mértan. Junius 20-án, d. e. 8 óráig az V. oszt.-ban magyar, német és latinnyelv; a II. oszt.-ban természetrajz, számtan és rajz. mértan. Délután 3 órakor tornaverseny. Junius 21-én d. e. 8 óráig IV. oszt.-ban magyar, német, latinnyelv és történelem a III. oszt.-ban fizikai földrajz, számtan és rajz. mértan. Junius 22-én d. e. 8 óráig a VI. oszt.-ban görög nyelv és történelem; az V. oszt.-ban történelem és görög nyelv. Junius 24-én, d. e. 8 óráig III. oszt.-ban magyar, német, latinnyelv és történelem; IV. oszt.-ban természetrajz, algebra és rajz. mértan. Junius 25-én d. e. 8 óráig; II. oszt.-ban magyar, latinnyelv és földrajz; VI. oszt.-ban mennyiségtan és természetrajz. Junius 26-án, d. e. 8 óráig; I. oszt.-ban magyar, latinnyelv és földrajz; V. osztályban mennyiségtan és természetrajz. Junius 29-én d. e. 8 órakor Hálaadóistentisztelet. Évzáróünnepély, jutalmak és bizonyítványok kiosztása. A vizsgálatokra és az évzáró ünnepélyre ugy a szülőket, mint az érdeklődő n. é. közönséget tisztelettel meghívja.

K.-Vásárhely, 1901. év június hó.

Hassák Vidor gymn. igazgató.

Polgári leányiskolai vizsgálatok. Mint e lapban már jelezve is volt, jun. 17-én d. e. az I. és II. osztály, d. u. a II-ik osztály, jun. 18-án d. e. a IV-ik osztály vizsgáztak. A vizsgálatokamunka és egyéb kiállításal együtt az állami polgári fiúiskola helyiségeiben fogtak megtartatni, a hová az érdekl. szülőket és tanügy barátokat ismételt szívesen meghívja az igazgatóság.

Irodalom.

Székely Katolikus Hítségök ezimen egy nagyon értékes és becses munkát fog kiadni László József Lemhényi község kiváló képességekkel megáldott, buzgó plébános, a kézi-orbai esperesi kerület lelkésztollu főjegyzője. 25 éves gazdag lelkipásztori múltban alkotott kiváló egyházi beszédek gyűjteménye lesz ez értékes mű, mely mint alkalmunk volt róla meggyőződni — az egyházi irodalom terén számottevő, s lelkipásztoroknak, híveknek egyaránt értékes és élvezhető olvasmányt fog nyújtani s még a tapasztaltabb lelkészeknek is követendő példaként szolgálhat. Szívesen és készséggel ajánljuk ezért olvasóink figyelmébe a kibocsátott felhívást, mely a következő:

Szerény jelentés és alázatos kérés.

A XX. század első esztendőjének utolsó hónapjának (1901. december 23-án) a jó Isten kegyelméből megünnepelendő 25-ik éves áldozó papságom emlékére Székely

Katolikus Hítségök ezimen egyházi beszédeimet, melyek részben az „Isten Igéjé”-ben, a „Jó Pásztor”-ban, a „Papa”-Lapjában és a „Közművelődés”-ben, már megjelentek, részben pedig sajtó alá vannak rendezve, főpásztori jóváhagyással kiadni óhajtván: megrendelésre hívom és kérem fel az egyzerű székely katolikus pap egyházi beszédei iránt érdeklődő nagydíjű közönséget.

Én magamat nem ajánlom. Ajánlom Istenben boldogult Talabér János, ki több alkalommal így írt hozzám: „Igy kell írni:” ily szépen, ily emelkedetten, ily világosan és vonzólag.” Mindenszentek ünnepére szóló beszéde egyik kiváló díszes lesz az ünnepi ciklusnak. Egy szent beszédet új év után való vasárnapra annál szívesebben köznélnek, mert azt sokan fognák olvasni.” stb., stb.

Beszédeimet sem ajánlom én magam. Helyettem ajánlja az erdélyegyházmegyei bíráló, kinek véleményét az én jó püspököm: Székelyi Majláth Gusztáv Károly gróf uró méltósága 4342—1900. sz. kegyes leiratában ekképpen közölte velem: „A beszédeket gondosan átolvasván azokban sem hit, sem erkölcsellenes dolgot nem találtam. A beszédekben a szent Átyák gondolkodásmódja igen szépen tükröződik vissza.”

A „Székely Katolikus Hítségök”-ben 60 ünnepi, vasárnapi és alkalmi beszéd van és 25 ilyen terjedelemben f. évi november hóban hagyja el a sajtót.

Ára 5 korona lesz. Papnövendékeknek 10 megrendelés után 3 korona.

Hogy a nyomandó példányok számát illetőleg magamat idejében tájékoztassam, a megrendelést alázatos tisztelettel és egész bizalommal f. évi június hó végéig kérem.

Lemhény, 1901. május hó 1-én

(Háromszék vármegye, u. p. Bereczk.)

László József,
plébános.

Adományok a kézdivásárhelyi-kantai róm. kath. főgymnasiumra.

Kakuci Ádám 20 korona; Nagy S. Pál 10 korona; Benkő Sándor szeszgyáros örökösei 80 korona.

K.-Vásárhely, 1901. jun. 12-én.

Dr. Bánffy Zsigmond,
Hassák Vidor.

NAPI HIREK.

— **Kinevezések.** A pénzügyminiszter a sepsiszentgyörgyi kir. pénzügyigazgatósághoz Benkő Gyula számellenőrt kinevezte számvizsgálóvá, s ugyanoda László László igazolványos őrmestert pénzügyigazgatósági irodatiszté.

— **Személyi hírek.** Csánki Gyula, Háromszékvármegye közszertartásban álló kir. tanfelügyelője f. hó 12-én Kézdivásárhelyre érkezett, hogy az itteni polgári fiú- és leányi-kolában s az áll. el. iskolákban az évzáró vizsgálatokat vezesse. — Kovács Dániel főpénztáros, idegbaja gyógykezelését végezt f. hó 11-én a zöltyömmegyei Szilágyi fűrdőre utazott. Távollétében a pénztársai teendőket Balogh János ellenőr fogja teljesíteni.

— **Eljegyzés.** Dr. Hiniéder Jenő, kovásznai ifju ügyvéd eljegyezte szentgericezi Jakab Erzsikét Jakab Gyula udvarhelymegyei nyug. alispán és neje Zathureczky Ilona kedves és bájos leányát Homoródszentmártonban.

— **Tanári jubileum.** Csomortáni Péter, a kézdivásárhelyi-kantai r. kath. főgymnasium érdemes tanára f. hó 29-én tölti be áldásos tanári működésének 25 ik évét. Ezen alkalmából a derék tanügyi munkás tanártársai, jelenlegi és volt tanítványai — a f. évi záróünnepélyvel kapcsolatosan — jubileumi ünnepséget rendeznek, hogy kifejezést adjanak a jubiláns tanár iránt érzett tiszteletüknek és szeretetüknek. Az érdekes ünnepélyre előre is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Új főparancsnok.** A kézdivásárhelyi önk. tűzoltó-egyesület múlt vasárnap délután tartott népes közgyűlésében a parancsnokságot újra szervező, a lemondott Kovács Dániel helyébe főparancsnokká általános lelkesedéssel Nagy Károly arvaházi igazgatót választotta meg, a ki az egyesület megalakulása óta, mint alparancsnok, eddig is kiváló érdemeket szerzett. Alparancsnokokká: Dr. Balogh Vendelt és ifj. Kupán Józsefet választotta meg szintén egyhangulag a közgyűlés. Öszintén gratulálunk az újra szervezett egyesületnek a szerencsés választáshoz, azzal a kívánsággal, hogy az új parancsnokság működését siker és szerencse kísérje.

— **Választás.** Az iparkamarai tagok választása f. hó 11-én történt meg Kézdivásárhely város és vidékére nézve Dr. Török Andor polgármester elnöke alatt. Szavazott 134 iparos, 12 kereskedő. Rendes tagok lettek: ifj. Czimbalmos Ferencz 119, Jánovits Sándor 65 szavazattal, póttagok: Nagy Béla mérszáros 82, Kovács Mátyás 75 szavazattal, az iparosok részéről; — ifj. Kupán József rendes tag 8, póttag Hamar Zoltán 7 szavazattal.

— **Papválasztás.** Inceze Lajost, Nagyborosonyó nagyközség derék ifju lelkészét, a szilágy-somlyói népes ev. ref. egyházközség első lelkészévé választotta.

— **Gyászos esküvő.** Heim Ferencz, m. kir. honvédezered, a brassói 24. honvéd gyalogezred ideiglenes szabadságon levő parancsnoka, egy kedvelt és népszerű főtiszt, f. hó 11-én esküvőjét tartotta Baróthon Zathureczky Gyula nagybirtokos bájos leányával: Corionával. A polgári házasságkötés után a fényes násznép a templomba vonult, hogy az új pár az egyház áldását is megnyerje. Alig ért azonban az új házaspár az oltár elé, a vőlegény: Heim ezredes a szívéhez kapott s holtan rogyott össze. Szívszélhűdés ölte meg a derék férfit, kinek halála széles körökben fog ószinto részvétet keltetni. Temetése junius 13-án lesz.

— **Évzáró vizsgálatok.** A sepsiszentgyörgyi m. kir. áll. tanítónőképzőben a vizsgálatok a következő rendben lesznek: junius 20-án d. e. 8 órakor a rendes növendékek vizsgái hittan, lélektan, természetrajzból; d. u. magyar és németnyelv; jun. 21-én d. e. számtan, test- és egészségtan, földrajz, d. u. ének, hegedű és tornaszat. 22-én magántanulók vizsgái.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Korán elhunyt feleségem temetése alkalmával oly sok oldalról találkoztam az ószinte részvét minden jeleivel, hogy bensőleg indittatva érzem magamat, mindazoknak, kik kegyes részvétükkel fölkeresni szívesek voltak hálás köszönetet nyilvánítani. Mély tisztelettel: Kézdivásárhelyen, 1901. június 10-én. Molnár Ferencz.

— **Színészek kegyeleto.** Megható gyászünnepélyt rendeztek a Kézdivásárhelyen időző Tiszayné-féle pécsi szintársulat tagjai f. hó 10-én d. u. 5 órakor, a múlt évben Kézdivásárhelyen elhalt Vértesi Andor nevű pályatársuk emlékére. Vértesi a múlt évben júliusban bekövetkezett halála után Kézdivásárhelyen az u. n. „idegenek temetőjé”-ben helyezték örök nyugalomra s kísérlője csupán a pap volt, mivel a társulat tagjai már az országban szerte szét voltak oszolva. Most szép emlékoszlopot állítottak önmaguk megadózatásával az elhunyt pályatársnak s ez emléket megható ünnepiességgel szentelték föl. Tamási Imre plébános Kovács József és Rada Elek lelkészek segédlete mellett beszentelte a sirt, megáldotta az emlékoszlopot s magasröptű beszédben méltatta a magyar nemzeti mivelődés elhunyt szerény, de lelkes bajnokának érdemeit. A szintársulat részéről Vágó Béla mondott rövid beszédet a sir fölött s végül a szintársulat férfi tagjaiból alakult dalkör énekelte el a „Busan omolnak könyeink” kezdetű gyászalt, szépen, meghatóan, s ezzel a kegyeleto ünnepély — melyen Kézdivásárhely város intelligens közönsége részéről is igen sokan vettek részt véget ért.

— **Gyilkosság Kézdiszentléleken.** Folyó hó 6-án éjszaka ismeretlen tettesek Voloncs János (kisasszony) kézdiszentléleki lakost megölték és a Polyán felé vezető úton levő hídól a káson vízbe dobták. A vizsgálatnál kitűnt, hogy a meggyilkoltak lábszár csontjai el vannak törve és kés-sel is össze-vissza van szurkálva. A mint értesültünk, ugyanazon éjjel a Virág nevű utcában is valami jómadár kiabálás és kapuk döngetésével zavarta az éj esendjét, sőt a kántortanító kapujára menve a kántort, egy pár szóra kiarkata esalni. Bámulatos az odavaló rendőrség éjjeli ébersége, mely sem az ilyen éjjeli baglyok huhogását és esendzavarását, sem a tyukászokat nem veszi észre, vagy nem akarja észre venni, sem pedig egy ilyen zavartól nem történhet esetéről nem szerez tudomást. Jobb volna — írja tudósítónk — a poharak után kevesebbet nyulni és köteleességet jobban teljesíteni.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Esküdszéki tárgyalás.

— 1901. jun. 12.

Hétfőn tartott meg az első esküdszéki tárgyalás a kézdivásárhelyi kir. törvényszéknél az ez évben már II. ülészekben.

Elnök: Elekcs Béla, kir. ítélő táblai bíró, Bírák: Dr. Gulya László, Ungar Péter, jegyző: Dr. Gyöngyössi István.

A közbíró tisztelet Stoecker Antal kir. ügyész teljesítette, védő Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd volt. Az esküdszéki tagjai: Császár Domokos, Erős Alajos, Orosz Lázár, Agoston Lajos, Inceze István, Dobay János, Bende György, Jancsó Miklós, Domokos Dénes, Ifj. Kelemen Tamás, Pál Péter, Inceze Mózes. Pótszékek: Tana Albert, Tamás Elek voltak. Podár János, bodzafordulói lakos ült a vád-

lottak padján, ki Hatházi Dénes teleki erdőőr, mert ez egy párszor a tilosban járt teheneit megzabolgatás végett behajtotta, 1887. aug. 20-án, a Karácsony-pataka nevű helyen először bottal több ízben megverte, s ezzel meg nem elégedve a szekere után menő sértettét a teleki erdőőrszékhez tartozó „Koporsó-él” nevezetű tetőre is követte, hol az erdőőr a fejszét, melyet ez kezében vitt, elvette az-
zal a szerencsétlen áldozatot addig ütögette, míg ez a szenvedett sebekben belehalt.

14 évvel ezelőtt, a k.-vásárhelyi törvényszék büntetőbírósa 10 évi fegyházbüntetésre ítélte a vádlottat azonban a II.-od és III.-ad bíróság, mert vádlott, bűnösségéhez elég alkalmas bizonyítékot nem látott, felmentette.

Most egy védtelen asszony, vádlott legközelebbi szomszédja, mint az esetet elejétől végig szemlélő tanu adta a bíróság kezébe a fonalat, melynek nyomán ma-
gunk előtt látjuk az egész megdöbbentő drámát s ki-
bontakozik belőle az állattá elaljasult ember vadsága és kegyetlensége.

Vádlott a tárgyaláson tagadta cselekményét s mindazt hajtogatta, hogy nem hibás, mindazáltal az esküdtszék más véleményen volt, mert a tárgyaláson nyert bizonyítási anyag gondos megismerése és bi-
ralata folytán, miután közzétett tartalmas és védő-
nek lélektani momentumokban gazdag beszédét vég-
ig hallgatta, azon tisztá meggyőződésre jutott,
hogy vádlott a szándékos emberölés büntetőben
bűnös s ezt, mint szótöbbséges határozatát az eskü-

tek agilis elnöke: Inceze István ki is hirdette.
A törvényszék erre ítélethozatal céljából vissza-
vonult, minek megtörténtével elnök felolvasta a tör-
vényszék, mint esküdbírószék ítéletét, mely szerint Po-
dár Jánost az enyhítő körülmények figyelembevételével
nyolcz évi fegyházra ítélte, s ebből a vizs-
gálati fogság által egy évet kitöltöttnek vett. Királyi
ügyész az ítéletben megnyugodott, ellenben vádlott,
s védője semmiségi panasszal élt a kir. bírósághoz.

Podár János most ezellája négy fala közt elmél-
kedhet arról, hogy egy emberélet kioltása még e
földön sem maradhat büntetlenül.

Felkészítők és lapulajdonos: ifj. Jancsó Mózes.
Főmunkatárs: Vajna Károly.

Hirdetések.

Sz. 1559/1901. tklvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt Frenkel Emánuel végrehaj-
tatónak, Szörési Teréz végrehajtást szenvedő elleni 400 korona tőke-
követelés és járuléka iránti végre-
hajtási ügyében, a kézdivásárhelyi kir. törvényszék (a kovásznai kir. já-
rásbíró) területén lévő, Szörési köz-
ség határán fekvő, a szörési 760. sz.
tjkvben foglalt 413. hrsz. egész ingat-
lanra 116 korona, az 1210. számú egész
ingatlanra 950 korona, a 2002. hrsz.
egész ingatlanra 40 korona, és a ször-
ési 550. sz. tjkvben foglalt 6., 7., 8.,
10. hrsz. ingatlanból a Szörési Teréz
illetőségére 581 K. összesen 1687 ko-
ronában ezennel megállapított kikiáll-
tási árban elrendelte és hogy a fen-
nebb megjelölt ingatlanok az 1901.
évi július hó 8-ik napjának d. e. 9 óra
kor Szörési község házánál megartandó
nyilvános árverésen a megállapított
kikiálltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át kész-
pénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz
42. §-ában jelzett árfolyammal számi-
tott és az 1881. évi november hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékké-
pes értékpapirban a kiküldött kezé-
hez letenni, avagy az 1881. évi LX.
t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhe-
lyezéséről kiállított szabályszerű el-
ismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kovásznán, 1901. évi május
hó 11-én.

A kir. járásbíró mint telek-
könyvi hatóság.

Száva,
kir. albiró.

(87. 1-1.)

490—1901. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az
1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értel-
mében ezennel közhírré teszi, hogy
a kézdivásárhelyi kir. járásbíró
1901. évi V. 249. számú végzése kö-
vetkeztében Dr. Vargha Béla ügyvéd
által képviselt Kovács János gabona
kereskedő javára feltorjai Áda Jó-
zsef s táai ellen 75 korona s jár.
erejéig 1901. évi május 4-én foga-
natosított kielégítési végrehajtás útján
foglalt és 886 koronára becsült kö-
vekező ingóságok u. m.: tehének
borjuk, szekerek, ekék taligával, tü-
zifa nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi
kir. járásbíró 1901. évi V. 249.
számú végzése folytán 75 korona
tőkekövetelés, ennek február hó 28-ik
napjától járó 6%-os kamatai, 1/2%-
váltó díj, és eddig 62 korona 23 fil-
lérben bíróilag már megállapított
költségek erejéig község házában le-
endő közlésére 1901. évi június hó
15-ik napjának délutáni 3 órája hatá-
ridőül kitűztetik és ahhoz a venni szán-
dezők oly megjegyzéssel hivatnak
meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a
értelmében készpénzfizetés mellett, a
a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is
el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingó-
ságokat mások is le és felülfoglaltatták
s azokra kielégítési jogot nyertek
volna, a jeleu árverés az 1881. évi
LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek
javára is elrendeltetik.

Kelt Kézdivásárhelyt, 1901. évi
június hó 2-ik napján.

(19. 1-1.) Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

Kitűnő

zongora, legujabb szerke-
zetű, alig használt, elutazás
miatt olcsón eladó. 30. 1-1
Cím a kiadó hivatalban.

PÉNZHITELT

szerző ingatlank, házak- és birtokokra 2-ik
és 3-ik helyen is, továbbá convertálásokat és
minden pénzügyi tranzitot jutányosan és
discretió mellett teljesít minden előleges
költség nélkül

DÉNES LIPÓT,

bank és forgalmi irodája
Budapest, VI. ker., Teréz-körút 18.
Közvetítő kizárva. — Válaszhatóság kéri. (88. 1-2.)

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.
egy régi kipróbált házi, mely már
több mint 30 év óta megbízható be-
dörzsöléssel alkalmazatik köszvény-
csúszl és meghűléseknek.
Intés. Silányabb utazatok miatt be-
vásárlásakor mindig figyelem-
mel legyünk a „Horgony” védjegy-
re és a „Richter” cégjegyzésre.
80 r., 1 k., 40 f. és 2 k. árban ügy-
szőlvan minden gyógyszerárban kap-
ható. Főraktár: Török József gyógy-
szeresnél Budapesten.
Richter F. Ad. és társa.
Rudolstadt.

Gazdák figyelmébe!

Tisztelettel meghívjuk a
t. gazdaközönség, vala-
mint az érdeklődőket a mű-
trágya gyakorlati haszná-
latának bemutatása cél-
jából gyári telepünkön lé-
tesített kísérleti telepnek
akalmilag való megte-
kintésére. (89. 1-2.)

Brassói Kén-sav- és Műtrágyagyár.

50 éves siker!

Eszei
ARCZENŐCS
és eszei
SZALVATOR-SZAPPAN
eltávolítja a szepit, tisztítja és a bőr összes tisztátalan ágát

Valódi csakis a
DIENES J. C. „SZALVATOR”-
gyógytárából

Eszei, felsőváros:

1 tégely eszei arczenőcs ára 70 fillér és 1 korona
1 drb. Szalvator-szappan 1 korona
1 tégely kézi paszta 20 fillér.
Lyoni rizsper kis doboz 1 korona nagy doboz 2 korona.
Ezen cikkek mentek minden Ártalmas alkatrészektől és megfelelnek tökéletesen
a 71.012. számú B. m. rendeletnek.
Főraktár: BUDAPESTEN:

TÖRÖK JÓZSEF

gyógyszerész (55. 10-8.)

VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

Huzás visszavonhatatlanul
1901 Junius 25-én.

Concordia sorsjegyek
á 1 korona.
(85. 3-6.)

Főnyeremény
30.000 korona értékű.

Ajánlja:
Dávid Antalné.
Dobál Lajos.
Kézdivásárhely.